

la veu

de Benicarló
de Benicarló

CAMPIONS!

**BENICARLÓ,
UNA DE LES
10 CIUTATS MÉS
VULNERABLES
DAVANT LA
CRISI**

BENICARLÓ ÉS UNA DE LES CIUTATS MÉS VULNERABLES DAVANT LA CRISI

text REDACCIÓ

El lloc sí que importa. La crisi no va afectar a tots els territoris per igual. No va ser un fenomen homogeni, que es pugua liquidar amb mitjanes aritmètiques. Va haver 3,5 milions de treballadors que van ser enviats a l'atur entre 2007 i 2013, però en algunes localitats el terratrèmol social va tenir una magnitud molt superior a unes altres: Castelló va registrar sis vegades més atur que La Corunya; Priego (Còrdova) va patir 10 vegades menys atur que Torre Pacheco (Murcia). I Benicarló? La nostra població és la novena ciutat de tot l'estat espanyol on més va afectar la crisi econòmica. Ho diuen els investigadors del CSIC, que han dibuixat l'atlas de la crisi en base a un bon grapat d'indicadors.

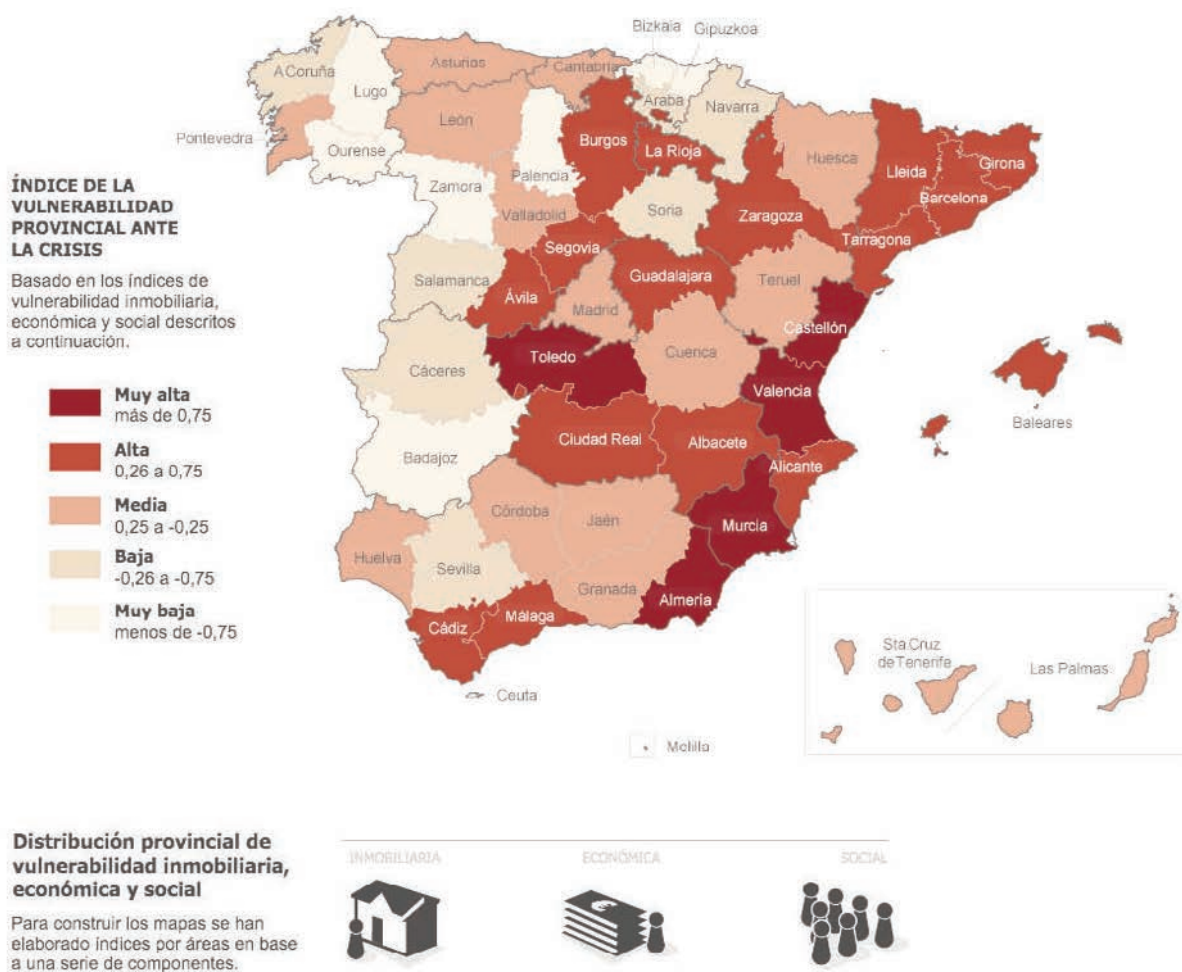
I on estaria situada l'Espanya perdedora? Si es dibuixa una línia imaginària entre Irun i Huelva, l'Est de la península estaria en zona perdedora i l'Oest, incloses les Illes Canàries, Ceuta i Melilla, en la resistent. L'Espanya perdedora ho és per especialitzar-se en activitats de baixa productivitat i fortament cíclics com la construcció, les indústries auxiliars o els serveis al consum, amb elevats nivells d'ocupació poca qualificat i en precari, juntament amb

un model d'urbanització dispersa molt intensiu en el consum de sòl i recursos naturals. Si ja ho diu la dita: en la varietat està el gust... i no caure en la crisi.

COM ES VA FER EL MAPA DE LA CRISI

Diversos experts del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) han traslladat la crisi econòmica a un mapa d'Espanya (Atlas de la crisi) i han identificat on ha residit l'Espanya més vulnerable (perdedora en la seua terminologia) i quin ha estat l'Espanya resistent. L'estudi, dirigit pel demògraf Ricardo Méndez, director de l'Institut d'Economia, Geografia i Demografia, depenent del CSIC, ha tractat de posar cada capítol de la crisi en el seu lloc. A través de 15 indicadors provincials i 8 indicadors locals, recollits entre els anys 2006 i 2013, els experts han pogut determinar amb cert detall (poblacions superiors als 20.000 habitants), la geografia de la crisi econòmica. "Ens va animar a seguir l'estudi comprovar que l'impacte no era el mateix entre ciutats d'una mateixa regió i de la mateixa grandària", explica Méndez.

L'estudi obria una nova perspectiva: les desigualtats territorials. "L'impacte de l'actual crisi ha estat màxim", diu l'estudi, "en aquells territoris el creixement recent dels quals va suposar una elevada exposició al risc, a l'especialitzar-se

ve de la pàgina anterior

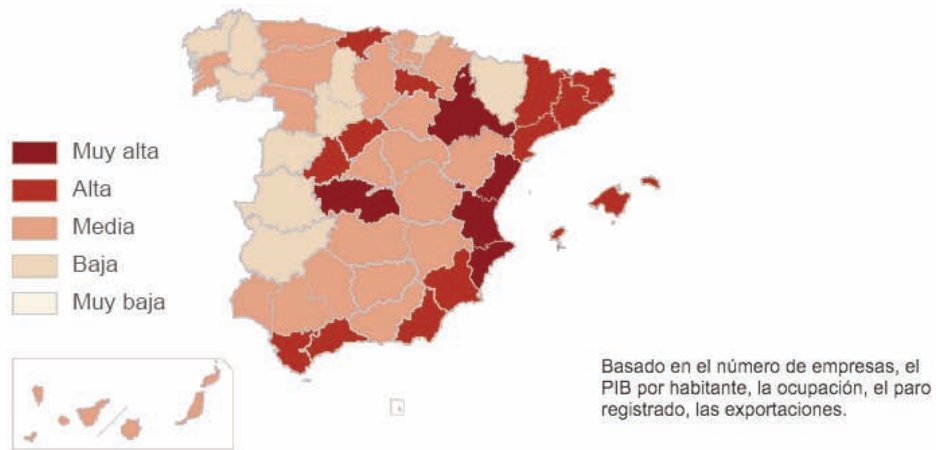
en activitats de baixa productivitat i fortament cíclics com la construcció, les indústries auxiliars o els serveis al consum, amb elevats nivells d'ocupació de poca qualificat i en precari, juntament amb un model d'urbanització dispersa, molt intensiu, en el consum de sòl i recursos naturals". Aquesta reflexió rememora l'Espanya d'urbanitzacions que s'han quedat desertes i de polígons industrials abandonats.

Les dades reflectides en el seu treball. Els experts van utilitzar indicadors econòmic-laborals (població ocupada, PIB per habitant, nombre d'empreses...), indicadors sociodemogràfics (mobilitat residencial, emancipació dels joves, nombre de manifestacions...), i indicadors immobiliaris (volum d'hipoteques, execucions hipotecàries, preu mig habitatge lliure...). I cadascun es va anar situant en el mapa: així, per exemple, en les ciutats malaguenyes de Fuengirola, Mijas i Estepona, el nombre d'execucions hipotecàries va créixer un 1.000% respecte als anys anteriors a la crisi, mentre aqueixa pujada tot just va arribar el 50% en poblacions com Mieres, Langreo, Leioa, Getxo,

Eibar o Ceuta. Altres dades oferien informació complementària: Cuenca i Soria van ser les pitjors pel que fa a emancipació juvenil, tot el contrari que Melilla. Va haver províncies que van sumar un bon nombre de manifestacions de protesta (Girona, Àlaba, Teruel, León i Albacete) durant els primers anys de la crisi i van ser rellevades per Castelló a partir de l'any 2009 .

GUANYADORS I PERDEDORS... COM A LES GUERRES

L'informe conclou que l'est és perdedor i l'oest, resistent. Una de les sorpreses relatives de l'estudi va ser comprovar que l'impacte de la crisi va ser relativament moderat en províncies interiors (Lugo, Orense, Badajoz i Zamora), algunes d'elles tingudes per despoblades o deprimides. La raó és molt senzilla: es van veure "poc implicades en el creixement de la bombolla immobiliària i la seua posterior caiguda, amb una ocupació pública que les va protegir en els inicis de la crisi i ha deixat de fer-lo després d'implantar-se les mesures d'austeritat". Tenir o no tenir bombolla explica una millor resistència, però hi ha altres factors que revelen

Vulnerabilidad urbana ante la crisis

- Menos vulnerables**
- Arrasate-Mondragón (Gipuzkoa)
  - Portugalete (Bizkaia)
  - Barakaldo (Bizkaia)
  - Santurtzi (Bizkaia)
  - Getxo (Bizkaia)
  - Erandio (Bizkaia)
  - Eibar (Gipuzkoa)
  - San Sebastián (Gipuzkoa)
  - Narón (A Coruña)
  - Villanueva Serena (Badajoz)

- Más vulnerables**
- La Vall d'Uixó (Castellón)
  - Roquetas de Mar (Almería)
  - El Vendrell (Tarragona)
  - Águilas (Murcia)
  - San Javier (Murcia)
  - S. Pedro del Pinatar (Murcia)
  - Torre-Pacheco (Murcia)
  - Yecla (Murcia)
  - Benicarló (Castellón)
  - Estepona (Málaga)

Fuente: Ricardo Méndez, Luis D. Abad, Carlos Echaves, CSIC

ve de la pàgina anterior

com localitats com Villanueva de la Serena (Badajoz) estan al capdavant de les menys vulnerables: disposa d'una economia basada en el sector agroalimentari, s'aprecia una política de desenvolupament social i ha mantingut serveis socials.

El mapa de les menys vulnerables, les més resistents, està replet de ciutats basques. Un fet que sembla més evident, "Aqueixes ciutats van apostar per una economia diversificada", assenyala l'estudi, "van mantenir una indústria renovada i certa capacitat exportadora, base per a localitzar serveis empresarials avançats que afavoreixen la innovació i generen ocupació de major qualitat". Els autors del Atlas trauen les seues conclusions per a evitar que una futura crisi produísca efectes tan devastadors. Aposten per construir una nova "cultura del territori", un "urbanisme integrat" i un nou govern territorial.

Vulnerabilitat urbana davant la crisi (ciutats)**Menys vulnerables**

Arrasate-Mondragón (Guipúscoa)
 Portugalete (Biscaia)
 Barakaldo (Biscaia)
 Santurtzi (Biscaia)
 Getxo (Biscaia)
 Erandio (Biscaia)
 Eibar (Guipúscoa)
 San Sebastián (Guipúscoa)
 Narón (A Corunya)
 Villanueva Serena (Badajoz)

Àrees més vulnerables

La Vall d'Uixó (Castelló)
 Roquetas de Mar (Almeria)
 El Vendrell (Tarragona)
 Águilas (Murcia)
 San Javier (Múrcia)
 S. Pedro del Pinatar (Múrcia)
 Torre-Pacheco (Múrcia)
 Yecla (Múrcia)
 Benicarló (Castelló)
 Estepona (Màlaga)

BENICARLÓ RENUNCIA AL VIAL DE COMUNICACIÓ AMB VINARÒS

text NAT LIA SANZ

La Generalitat Valenciana ha emès el document relatiu de la modificació del Pla General de Benicarló en la zona esportiva Povet. La resolució posa fi a la primera fase de la petició de l'ajuntament de la ciutat, que pretén adaptar la qualificació urbanística d'un terreny actualment classificat com vial, per a destinar-lo a equipament públic esportiu, d'acord amb la resta del sector en el qual se situa. Els terrenys que es pretenen requalificar estan, en l'actualitat destinats a viari públic de la xarxa estructural prevista en el PGOU.

Les previsions de l'actual Pla estableixen una via de comunicació entre el nucli urbà de la població i el nord del terme i la ciutat de Vinaròs, a través de la prolongació d'una via que partint del casc de la ciutat, l'avinguda lecla, creuava el riu a través d'un hipotètic pont a construir, i es perllongava a través d'una via estructural per sòl no urbanitzable, fins a la següent rambla límit amb el terme de Vinaròs. El planejament urbanístic actual, per tant, envairia part dels terrenys ocupats per la Piscina Municipal ja que l'ajuntament de Benicarló ha executat dos importants instal·lacions esportives en el desenvolupament de les instal·lacions del Pla: les pistes d'atletisme i la piscina coberta municipal. Ara, es redueix la importància d'aquesta via a una comunicació de serveis públics i per als vianants, sense connexió amb el terme de Vinaròs, remetent la circulació de trànsit rodat a l'actual N-340, la variant de la qual ja s'està executant, i que es convertirà en ronda de distribució de trànsit i bulevard quan es produísca la seua transferència al municipi. Conseqüentment,

la previsió del PGOU actual ha perdut la seua virtualitat, en el sentit que el que es preveia com futurible via d'interconnexió Benicarló-Vinaròs, no resulta ja necessària en el nou concepte de ciutat. La via a desenvolupar, si escau, queda substituïda pel futur bulevard, que permet un trànsit de distribució perimetral, evitant o limitant la concentració del mateix cap al centre de la població, i la possible via de connexió amb el nord del terme queda reduïda a una via de caràcter, principalment, de trànsit no motoritzat. La modificació que ara està en tràmit d'aprovació preveu un lleuger desplaçament de la via prevista a fi de facilitar l'ampliació dels terrenys esportius i la seua adequació a l'actual viari existent a l'altre costat de la llera. La pretensió del consistori és la requalificació dels terrenys existents enfront de l'actual instal·lació esportiva de la piscina municipal, d'acord amb el conjunt de terrenys del Pla Especial que els va regular, a EQUIPAMENT PÚBLIC ESPORTIU I2, PRD, segons la terminologia de la legislació autonòmica vigent. El nou vial de comunicació que es proposa només comunicarà el nucli urbà amb les instal·lacions esportives, amb la incorporació d'itineraris per als vianants i vies de transport urbà.

ACTES CULTURALS

text NAT LIA SANZ

ALBIOL I CALVET A L'ANTIC AJUNTAMENT

La pintora benicarlanda Amparo Albiol i el ceramista Miguel Calvet exposen aquest mes en l'antic ajuntament. Els dos artistes s'han unit per a exposar una xicoteta part de la seua prolífica obra, que sorprèn per l'explosió de creativitat. La pinzellada d'Amparo és impressionista en alguns quadres, clàssica en uns altres i sempre sorprenent en tots per la quantitat de matisos que aconsegueix arrancar en qualsevol creació que es plantege. Ama d'una rica paleta de colors i pinzellades, els seus quadres adquireixen vida pròpia en el Gòtic. Per la seua banda Calvet és veterà creador, artista polifacètic i habitual d'exposicions en la ciutat.

CAMBRILS AL MUCBE

L'artista peníscolà Sergi Cambrils torna a exposar en el Museu de la Ciutat de Benicarló. Ho fa en aquesta ocasió amb la mostra 'Precipicis de paper', que aporta gran part de les últimes creacions de l'artista. La mostra es podrà visitar fins al 7 de juny. El Mucbe i Sergi Cambrils han quallat una trajectòria artística en paral·lel. Fa deu anys, l'artista de Peníscola va ser el primer a exposar en un Mucbe que acabava d'obrir les portes, sent encara un artista poc conegut. Ara Cambrils, amb

una sòlida trajectòria artística darrere, i el Mucbe, convertit en un referent cultural, tornen a trobar-se per a exposar les últimes creacions de l'artista. En l'exposició es mostren gran part de les últimes obres de l'artista integrades en sèries com Zoológico, on Cambrils planteja la seua animalari particular, i Peñiscoloteando, un homenatge als colors, les tradicions i els personatges que inunden Peníscola durant les seues Festes Patronals.

CONCURS FOTOGRAFIA DE FESTES

La Regidoria de Festes de Benicarló ha convocat el XXXI Concurs de Fotografia Festes Patronals Ciutat de Benicarló. La imatge guanyadora il·lustrarà la portada del programa de Festes. La temàtica obligada serà, com cada any, les Festes Patronals i s'admetran fotografies en blanc i negre i també en color, en qualsevol tècnica fotogràfica. Cada autor podrà presentar les fotografies que crea convenients, en superfície vertical i dimensions A4. El jurat tindrà en compte diversos criteris d'avaluació, com la composició, la dificultat, la perfecció tècnica i artística, l'originalitat o la creativitat. El concurs inclou un primer premi dotat amb 300 euros i un accésit de 50 euros. La data límit de presentació de fotografies és el 15 d'abril i l'endemà passat, el dia 17, es reunirà el jurat per a determinar el treball guanyador. El lliurament del premi tindrà lloc durant l'acte d'elecció de la Reina de les Festes, el pròxim mes de maig.

NOVETATS ELECTORALS

text REDACCI

ELS POPULARS RENOVEN LA MEITAT DE LA CANDIDATURA

Juan Antonio Mañá, candidat a l'ajuntament de Benicarló pel Partit Popular, ha presentat una candidatura renovada en la meitat dels llocs de sortida. Així, dels tretze actuals regidors, només repeteixen sis. En el segon lloc de la llista apareix l'actual regidor d'Esports i Primer tinent d'alcalde, José Joaquín Pérez Ollo. Mañá va desgranar alguns dels punts forts de les seues intencions com candidat a l'ajuntament que es concreten a "fer una política continuista perquè hem demostrat en aquests anys que el Partit Popular som capaços de gestionar molt bé". Com eixos vertebradors del seu programa apareixeran "el turisme entès com una empresa, l'impuls a l'aprovació definitiva del Pla General d'Ordenació Urbana i la Participació Ciutadana". Pel que fa al PGOU, va recordar que "és un dels motors importants per al desenvolupament del turisme de qualitat perquè és una indústria". El candidat popular va sostenir que "tractarem d'introduir la modernitat en l'ajuntament, amb les noves tecnologies. Cal fer una reestructuració en l'ajuntament" per a poder gestionar millor els recursos.

El tercer lloc de la candidatura municipal del PP és per a Juan Manuel Cerdà, un psicòleg que apareix per primera vegada en la llista de la candidatura popular. El quart lloc l'ocupa Nieves Eugenio, actual regidora de Cultura, mentre que en el lloc cinquè de la llista, altra novetat: María Jovaní. El sisè és per al president local del PP i regidor de Serveis, Pedro García i el set per a una altra de les novetats, José Antonio Simó. La vuitena posició és per a José María Serrano, regidor de Contractació, el novè per a Rocío Martínez, regidora de Benestar Social i el deu per a Laura Bellés, regidora de joventut. A partir d'aqueix lloc, tot són noms nous per a les butaques del saló de plens.

ELS SOCIALISTES DE BENICARLÓ INCORPOREN A DOMINGO ROCA COM NÚMERO DOS EN LA CANDIDATURA MUNICIPAL

La candidatura socialista de Benicarló que encapçala Xaro Miralles ha incorporat com nombre dos en la llista municipal a Domingo Roca, membre destacat de la Unió de L'auradors i Ramaders del País Valencià i delegat d'Hortalisses del Consell Sindical de la Comunitat Valenciana. "Si els agricultors benicarlondos pogueren triar qui els representa davant les administracions públiques escollirien a Domingo Roca", assegurava Miralles. Domingo Roca és a més militant socialista i forma part de l'executiva de l'agrupació local de Benicarló. D'aquesta manera, "dóna un pas endavant en la

candidatura del PSPV-PSOE per a les pròximes eleccions municipals del 24 de maig amb l'objectiu d'impulsar el sector agrícola del municipi, un dels motors de l'economia local i comarcal", ha afirmat Xaro Miralles. Per la seua banda, Domingo Roca ha assenyalat que defensarà els interessos dels agricultors de Benicarló des de la institució local. "L'Ajuntament ha d'estar del costat d'aquest col·lectiu i donar-los suport en les seues reivindicacions, atès que és l'administració més propera al ciutadà". El número tres de la candidatura socialista serà Rosana Marza, mentre que el quatre l'ocuparà Carlos Flos, el cinquè Filo Agut i el sisè Ilde Añó. En el número set els socialistes duren a Román Sánchez, secretari general de l'agrupació local. Li segueix en el vuitè lloc de la candidatura el que fora durant molts anys president de la Comissió de Festes, Raúl García. I en el novè, l'advocada Isabel Cardona.

LA JOVENTUT, IMPLICADA EN EL PROJECTE DE COMPROMÍS-ESQUERRA REPUBLICANA A BENICARLÓ

Tres són les noves cares que ha donat a conèixer Compromís-Esquerra Republicana de Benicarló com a integrants de la llista municipal per a les eleccions de maig. En aquest cas es tracta de 3 joves que se senten ben implicats en el projecte polític que Compromís-Esquerra Republicana presenta. Estos tres joves són, JosepTomàs Reverté, que ocuparà el 10é lloc de la candidatura, Miquel Iruela, que ocuparà l'11é i Maria Coll, que anirà en el lloc número 15.

JosepTomàs Reverté, de 29 anys és Tècnic Superior en activitats físiques i esportives i treballa com a coordinador i monitor en la campanya esportiva de Benicarló.

Miquel Iruela té 22 anys i és Graduat e Filologia Catalana. Actualment estudia el Màster Universitari en Professor d'Educació Secundària Obligatòria i Batxillerat a la Universitat Jaume I de Castelló i realitza pràctiques docents a l'IES Ramon Cid de Benicarló. A més és el secretari d'organització local d'Esquerra Republicana.

Maria Coll té 20 anys i estudia Psicologia a la Universitat de Barcelona on és membre claustral com a representant del SEPC (Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans).

Benicarló acollirà el Petit Festival, un concert de cantautors per a totes les edats

text REDACCI

L'Associació Petit Festival i l'Ajuntament de Benicarló organitzen el Petit Festival, un concert de cantautors adreçat a totes les edats que tindrà lloc el pròxim dissabte 25 d'abril en la pista annexa del Pavelló Poliesportiu Municipal de Benicarló. El festival obrirà les portes a les 17 hores i comptarà amb la participació, entre d'altres, de Pepe i Marieta i El Niño de la Hipoteca.

Benicarló acollirà el proper 25 d'abril la primera edició del Petit Festival, un projecte impulsat per l'Associació Petit Festival pensat i dedicat a potenciar la cançó d'autor actual, donant importància a la música però també al text. El concert comptarà amb la participació de vuit cantautors de reconegut prestigi que tenen estrets lligams amb Benicarló, ja siga perquè els músics que componen les seues bandes són benicarlandos o bé perquè graven les seues produccions en estudis de so de la ciutat.

El cartell l'encapçalen dos cantautors de renom. D'una banda, El Niño de la Hipoteca, tot un fenomen en el món de la cançó d'autor que ha trobat en les xarxes socials un gran aparador que li ha permés donar-se a conèixer al gran públic. L'altre cap de cartell serà Pepet i Marieta, una banda molt lligada a Benicarló, liderada per Josep Bordes, que oferirà una versió menys coneguda del seu divertit i enèrgic repertori.

La nòmina d'artistes la completen Pedro Chillón, cantautor andalús amb una llarga trajectòria als escenaris de tot Espanya, Oscárboles el Cantautónomo, amb un dels directes més frescos i atrevits del panorama actual, Fede Comín, cantautor argentí que aposta per la modernització de la cançó d'autor fusionada amb el folklore, i Abuení, cantautora autodidacta que barreja la rumba i el rock d'autor. El cartell el tanquen el duet de cantautors format pel músic local Dani Tejedor i Antonio Ruiz, que presentaran el seu primer projecte conjunt.

Amb l'objectiu de fer arribar aquest tipus de música a gent de totes les edats, els concerts començaran a les 17 hores al Pavelló Poliesportiu Municipal i finalitzaran a les 24 hores.

Les entrades anticipades ja es poden adquirir en diversos punts de venda de les localitats de Benicarló, Alcalà de Xivert, Càlig, Peníscola, Vinaròs, Alcanar, Ulldecona, Santa Magdalena i Torreblanca o per Internet a través de bandeed.com a un preu de 8 euros, mentre que l'import en taquilla serà de 12 euros.

ENTREVISTA AMB CARLES MARTÍNEZ, President de l'Espeleo Club Tortosa

text JOSEP MANUEL SAN ABD N

Fa un temps es va presentar a Benicarló el llibre *Els Ports. Barrancs, coves i avencs*. Des de llavors teníem pendent una conversa amb Carles Martínez, president de l'Espeleo Club Tortosa, i a la vegada principal inspirador del llibre, per a parlar de la seua gestació, però també d'espelologia i dels Ports, un territori molt prop de casa nostra on poder fruit de la natura en totes les seues diverses vessants. Finalment la conversa ha estat possible i aquest és el resultat.

Parlar del llibre suposa parlar de l'Espeleo Club Tortosa. Com i quan va nèixer el club?

L'Espeleo Club Tortosa com a entitat es va fundar al any 1983 quan es va crear la nova Federació d'Espeleologia independent de la Federació de Muntanya. Abans érem la SIRE-UEC (secció d'espelologia de la UEC de Tortosa) i com a secció d'una entitat de Muntanya no podíem, dins la nova Federació, tenir veu pròpia diferent a les directrius o interessos que determinava la UEC

Central de Barcelona. Va ser durant les dècades dels anys 80 i 90 quan al Club varem coincidir un nombrós grup d'amics i simpatitzants amants de la natura i l'espelologia que ens va permetre arribar a ser un grup molt potent, amb un nivell tècnic i organitzatiu molt alt. Vam ser l'únic club de Catalunya en tenir dins de l'Escola Catalana d'Espelologia quatre membres (Dos instructors i dos monitors).

Quantes coves heu descobert? N'hi ha alguna que siga especialment remarcable?

Les principals descobertes i exploracions de noves cavitats tan al Massís del Port com a altres regions (Cantàbria i Pirineus) es van fer en aquesta època. El nombre de descobertes pròpiament fetes per nosaltres, se'm fa difícil de precisar, la prospecció i cerca pel Port ha sigut constant i tenim catalogades prop de 400 coves i avencs. Entre elles, i sí, descobertes per nosaltres, com a més destacables estan: EL FORAT DEL RIU ALGARS que amb 2 kms. de recorregut es la cova més llarga de la província de Tarragona. L'AVENC DE LA CRISIS amb un pou de 117 metres, té la vertical més gran de Catalunya. L'AVENC CP-6 que amb una

profunditat de 285 metres és el més profund de Tarragona i el 5é de Catalunya.

A Cantàbria hem estat explorant durant molts anys, conjuntament amb espeleòlegs anglesos, la CUEVA DE LA VALLINA. Cova que a hores d'ara té 35 Kms. i està a pocs metres de connectar amb un altre Sistema de Coves de la Vall de Matienzo, que podrien arribar a sumar prop de 100 Kms.

Queden moltes coves per descobrir als Ports?

Pensem que sí, de fet constantment estem descobrint-ne de noves, encara que per desgràcia nostra no són l'importantes o fondes que ens agradaria. El Massís del Port és molt abrupte i complicat geològicament, hi ha molts llocs on encara no s'han fet mai prospeccions i com actualment ja no hi ha pastors que puguen donar informació, les noves descobertes son més anecdòtiques.

Quina importància tenen els Ports des del punt de vista espeleològic?

A Catalunya és un dels massissos càrstics més importants. No té grans

sistemes com als Pirineus, però sí una gran i atractiva diversitat de coves i avencs.

Com va sorgir la idea de fer el llibre?

Jo a nivell personal i com a practicant i amant d'altres esports, ja havia publicat dos llibres sobre el Massís del Port un de rutes en BTT i un altre de descens de barrancs. La idea de fer un altre llibre sobre espeleologia sens dubte era tot un repte i tenia clar que s'havia de fer com a Club i amb un nivell de qualitat molt superior.

Se'm va ocórrer proposar-li a l'amic i fotògraf Victor Ferrer, que acabava de publicar dins del seu projecte de CUEVAS Y SIMAS DE LA MEDITERRANEA un llibre sobre el Massís del Garraf, la possibilitat de fer un nou llibre sobre el Massís del Port. Per sort la idea li va agradar i ha sigut possible realitzar un magnífic llibre.

Qui és Víctor Ferrer Rico com a fotògraf?

El Victor és un gran espeleòleg i al temps un dels millors i més reconeguts

fotògrafs europeus. Ha realitzat i segueix fent molts i importants treballs a Espanya, França i Itàlia, i al temps ha rebut molts premis, tan nacionals com internacionals en diferents concursos i certàmens. Actualment està dirigint i organitzant per a la Federació Catalana d'Espeleologia la 1ª Convenció Internacional d'Espeleologia que es celebrarà a Barcelona els dies 1, 2 i 3 de Maig.

Quin criteri heu seguit a l'hora de seleccionar les coves que hi apareixen?

Hem intentat donar una visió de la gran diversitat de coves i avencs que té el Massís, documentant algunes de les cavitats més importants i que al temps tenen atractives característiques tan esportives com estètiques, així com també algunes altres més petites però esplèndides per la seva riquesa en espeleotemes.

Les coves al natural es veuen tan boniques com en les fotografies?

Al natural i amb els nous equips molt potents d'il·luminació amb leds, les coves es veuen força bé, però la

veritat és que no es veuen com surten reflexades al llibre. Nosaltres hem sigut els primers sorpresos al veure les magnífiques imatges que el Victor treia de cada cova. Aquí està la capacitat, la tècnica i la feina del bon fotògraf que és.

Fer les fotografies no ha estat fàcil. Quant de temps costava fer-ne una?

Les sessions de fotografia a cada cova han sigut sempre molt llargues entre sis i deu hores, i amb un alt grau de paciència per part de tots. Recordo que el dia que varem començar amb la primera cova, al sortir els companys em van dir que havia sigut molt pesat, que mai havien passat tan de fred dins d'aquella cova i no volien continuar amb el projecte. Aquella mateixa nit veient "el motin abordo" li vaig trucar al Victor per a que tan aviat tingués editades les fotografies fetes a la cova me les enviés per ensenyar-les als companys. Va ser tot un encert perquè al veure el resultat final, després del que havien patit van acceptar que havia valgut la pena i continuarien "patint" amb el projecte.

EDITORIAL

978

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Benicarló, al "Top-ten", de la improductivitat

El tema que aquesta setmana tracta La Veu, sens dubte, és la prova més fefaent que, tot i les lloances populars sobre el fet que la crisi econòmica ha passat i que açò s'ha produït gràcies al treball auster dels populars, l'economia benicarlanda ni ha anat, ni va, pel bon camí.

La realitat que ens dibuixa l'estudi del Centre Superior d'Investigacions Científiques (CSIC), on Benicarló apareix a la cua de les ciutats menys vulnerables, econòmicament parlant (el nové lloc per la cua per a ser més concrets, o el que és el mateix d'aquelles ciutats que no han fet els deures per respondre millor a la crisi econòmica), deixa molt en entredit els vuit anys de govern de l'alcalde Marcelino i el seu equip de govern.

Les polítiques de creixement desmesurat del totxo i els seus complements, juntament amb els serveis turístics associats, en les quals s'ha basat quasi tota l'oferta de

treball benicarlando, esperant rèdits futurs via ibis que al final s'han comprovat falsos, deixant de banda de manera descarada sectors primaris tant importants com l'agricultura o la pesca, que havien estat el motor de la ciutat des de sempre, ens han abocat, sens dubte, a aquest "dolorós" honor de ser una de les 10 poblacions més vulnerables de l'estat Espanyol.

I per això, sembla de molt mal gust, tenint en compte l'index d'atur que tenim i la quantitat d'empreses que han tancat, escoltar, fa unes setmanes, com l'alcalde treia pit de com havia aconseguit realitzar totes les obres que tenia programades. Independentment que això puga ser veritat, o no, que al nostre pare no ha estat així (depuradora inacabada, escola inacabada, carretera Peníscola sense fer, un pedaç de nyap de Passeig Sud, sense EOI...), estar en el "Top-ten" del rànquing de ciutats més vulnerables, econòmicament parlant, és per fer-s'ho mirar. I molt!

La prosperitat, o la satisfacció, no es pot, ni es deu, mesurar, per les obres que un alcalde ha pogut realitzar, al cap i a la fi s'han fet amb diners de tots, s'ha de mesurar per la qualitat de vida dels seus ciutadans. I aparèixer en aquest "Top-ten" improductiu i de baixa qualitat, certament, ens allunya d'aquesta qualitat de vida a la que tots aspirem.

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola: sense contemplacions, al nostre alcalde, i al seu equip de govern, per com de malament han gestionat econòmicament el nostre poble en el seus darrers vuit anys de govern. No és compatible veure Marcelino sortir en premsa ficant-se medalles de com han gestionat els recursos benicarlandos i de com han aconseguit no sabem quins objectius i, acte seguit, sortir en un informe del CSIC, a la cua, el nové (9) poble d'Espanya, en no haver fet quasi res perquè la crisi econòmica no ens afectes de la manera que ho ha fet. Aquesta vulnerabilitat de Benicarló davant la crisi hauria d'implicar una reflexió molt profunda... i molta, molta, humilitat. Ens agradaria veure ara a Marcelino i al seu govern sortir altra volta en premsa assumint aquesta penosa responsabilitat. Això seria un acte de valentia per la sua part. Esperarem... tot i que segurament no ho veurem.

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LA

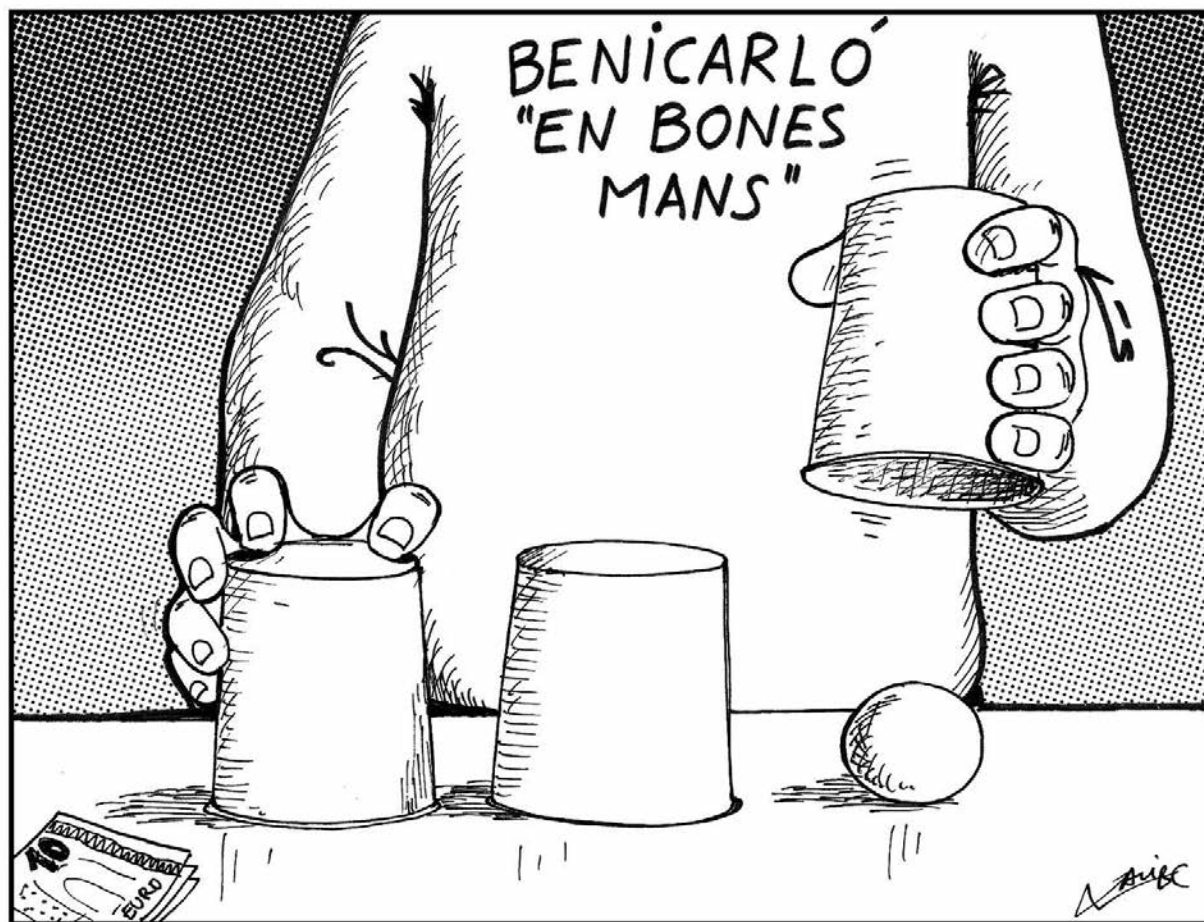
Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

“En bones mans.”

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassò

www.3x4.info

La CALAMANDA

benicarló al dia

diario digital de benicarló

LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI MAURA, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions © COPISTERIA GRÉVOL Dipòsit legal/ CS-193-2004 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

La Veu al Carib

Bé, ací tornem una altra vegada, després d'aquest inesperat parèntesi que l'amo ens ha oferit sense lliga ni substància. Sabem que ha pegat una fugida a terres caribenyes, ell diu que simplement a tastar els roms eixos que tanta fama tenen mentre feia uns passos maldestres de merengue però tot el consell de redacció sospita que a la maleta duia alguna cosa més que camises de coloraines. I damunt, ens ho refrega per la cara amb una foto que ho demostra. Ací podeu veure l'última Veu amb el fons de l'últim, i recentment estrenat, gran centre comercial de la ciutat de San Juan. A orelles de Montoro ha d'arribar, segur, que tots els quartos que guanya ací se'ls emporta a paradisos... tropicals. Quina barra! Unes maraques ens ha dut, i a compartir! Mentre que ell vinga fotos fent-se margarites, coquitos, pinyes colades, que nosaltres no tastarem, prenent el sol a la platja o a les piscines del hotels.

Aparcament per al motorista fantasma

Com hem dit, tornem a la

textLA COLLA DE TAFANERS

normalitat benicarlanda, no tan agradable com la caribenya que ha disfrutat l'afortunat del nostre amo, però que també dóna prou joc. Ara ens trobem que l'ill·lustríssim ha posat un nou aparcament de motos. I què passa, si ens en fa un de nou? Que no feia falta? Certament, clar que sí. Ara bé, el lloc, a una cantonada, on no es veu molt de trànsit d'aquests sorollosos vehicles de dues rodes, on no hi ha instituts, ni fàbriques, ni empreses, ni... susceptibles d'absorbir la hipotètica gernació que hi poden traslladar tantes motos, doncs no ho entenem. O algú estava avorrit, o li sobrava la pintura o és que tots els vellets de

davant del geriàtric s'han fet Angeles del Infierno i cada dia surten a passejar les seues *choppers* i clar... en algun lloc han d'aparcar els caminadors quan puguen a la màquina. Un tafaner, més espavilat o amb informació privilegiada, ha comentat si podria ser perquè algú molt arrambat al nostre batlle treballara al darrere de la foto. En fi, nosaltres us posem la imatge i vosaltres fareu les vostres cabòries i ja pensareu el motiu pel quan han ficat les ratlles.

Comença la invasió

Ep, la nostra regidora de comerç ja ha obert la seua botiga-franquícia al poble veí del costat del nord. Segurament deu estar allí davant del mostrador fregant-se les manetes mentre parla, amb aquella veueta de pito mirant que el mercat de davant li siga propici... com el d'aquí. Curiositats de la vida que faran que passe a la història benicarlanda com la primera regidora de comerç, que per tant exerceix de cap dels botiguers benicarlandos, en actiu, que al mateix temps fa de botiguera al susdit poble veí de més enllà d'Aiguaoliva. I quin rastre de crítiques que ha rebut! Sobretot per part dels seus col·legues del gremi benicarlando. Els tafaners, que sempre hem de ficar cullerada en tot, no podem ser menys i també volem dir que, segurament, tot són enveges o crítiques interessades. La pobra dona, el que passa, és que és una incompresa. I és que cal ser tafaners de mena per adonar-se'n, i per això de seguida ho hem cucat i hem descobert la raó de la seua espantada a calcs veïns. Clar, és una evidència i no podem més que ficarnos al seu costat per haver sigut la primera regidora benicarlanda a ficar una pica a Flandes. Es diu així, no? Vinga, que la conquesta ha començat. Penseu-ho bé, i si animem els botiguers benicarlandos a obrir delegacions allà?

ve de la p gina
anterior

Cablejats

Ja fa temps van referir-nos en la nostra secció al fet que el poble estava *ben* cablejat de veritat. Aneu mirant les façanes de les cases i podreu fer la volta a la ciutat sense perdre el fil. En algunes s'agrumolen com aquelles plantes paràsites que de vegades veiem en els arbres formant una espècie de niu. Doncs sembla que ens hem superat. Amb la imatge que us presentem està clar que al casc, ara, li haurem d'afegir unes bones botes de goma... que siguin ben aïllants. Podreu observar que on segurament abans hi havia una farola ara només queden els gruixuts cables que li devien subministrar el corrent elèctric. La imatge és deixa clar com poden arribar a ser alguns de potiners, deixant el cablejat destapat i sense protegir, amb el perill per a les persones que això pot comportar. I com sempre, ací no passa res. Mireu, si és per imaginació, el pot de vidre que surt també a la foto, devia ser que, a falta de farola, almenys ja tenim el vidre que cobriria la bombeta humana

després d'una bona enrampada. Igualet que als dibuixos animats... però en versió cadufera. Com es pot ser tan disjecte? Que esperen que algú prenga mal per arranjarlo? I no és perquè els cables no es veuen! Ah, per si no sabeu on és... ací va una pista, molt prop del Conservatori. Com que per allí no passen xiquet ni res...

La recuperació no és igual per a tots

Hem sabut que el nostre poble és un dels 10 primers en vulnerabilitat econòmica. Quan ho vam sentir per primera vegada, certament, ens va sonar a xinés. Ara, quan ja ens ho han explicat una mica més detingudament ja hem entès que, com era d'esperar, vénen mal dades. Sembla ser que en un estudi del CSIC, el nostre poble no surt massa ben parat sobre el que hauria d'haver fet, estructuralment parlant, per no patir aquesta crisi econòmica de la manera que ho ha fet. I així, assenyala amb el dit, que ací, amb tant de totxo i formigó, als nostres governant i empresaris se'ls va oblidar una cosa tan simple que l'apliquen la majoria dels economistes per evitar perdre bous i esquesques, com és diversificar la cistella de la compra. Això vol dir

que a la nostra cistella hi havia d'haver-hi ous, carn, peix, verdures... a banda del ja coneguts totxo i turisme. I així hem arribat on hem arribat, al novè lloc per la cua dels pobles més vulnerables econòmicament. Un tafaner, que d'açò dels números no n'entén massa, però que cavil·leja com ningú, de seguida ha vist el perquè. I certament, la cosa no té discussió possible si considerem el seu argumentari, això és, que el totxo i el turisme tenen un comú denominador: el formigó. Es retroalimenten. Tot seguit no li ha costat arribar a la conclusió fàcil: què volem d'un alcalde que només té formigó al cap?

Criminalitat local

Feia temps que no ens arribava a la redacció una nova entrega dels informes de la policia local i el cert és que sempre ens trauen d'algun destret. Ara ens han vingut dos entrades que, sense ser el millor que ha eixit d'aquella ploma reverenda, sí que s'ofereixen al plaer de la lectura honesta i sense més pretensions que l'entreteniment. Ja ho veureu, es tracta d'obres menors. "17:55 Quejas vecinales por el lanzamiento de frutas desde un balcón a la calzada de la Plaza de la Constitución. Se localiza a un menor causante de las molestias y se instruye boletín de denuncia." Pobre xiquet, no devia estar poc avorrit! Els municipals li devien dir que a la seua edat el que havia de fer és estar al sofà mirant *Mi perro tiene un blog* i deixar-se de bretolades.

I la cosa va de multes aquesta setmana. En aquest cas, no queda clar en principi qui és el sancionat, si el gos, el propietari o la víctima. És per això que l'autor/a es veu obligat a matisar la informació mitjançant un parèntesi explicatiu. Mireu com la intriga dura fins al final: "16\21h.- Se instruyen diligencias por mordedura de animal, (perro)."

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Vostè ja sap, senyora Garcia, que aquestes aturades són tan apreciades per mi com perjudicials per a la meua habitual mandra. Ara em costa més engegar. Sembla mentida com de ràpid ens acostumem a treballar poc i no trobem a faltar aquesta tensió de "avui sense falta he de tindre acabada la pàgina" i veus com passen les hores, augmenten els nervis i al final no tens més remei que posar-te a pensar. Així, avui m'està costant més del que és habitual omplir aquesta pàgina, però poc a poc tot es farà. Aniré per ordre, i quan ja tinga la pàgina plena, deixaré de passar fulles.

Passeig sud. Tants anys esperant aquesta gran obra per a que s'acabe allà on està l'albergue? I ja està? Això no és només un pedaç, és molt més, és una merdeta. Jo penso moltes vegades que se'ns foten a la cara i nosaltres contents. Ara, aprofitant que vénen les eleccions, ens demanen el vot amb aquest trosset de passeig. Vuit anys esperant per a rebre una almoina de les administracions que, a més a més, una part important la paga l'ajuntament. Hi ha per a enviar-los a tots a cagar i que es confiten les obres. Però clar, jo soc un malastruc que no vol el progrés per a poble, un d'eixos que tot ho critiquen i que si per mi fóra, encara estaríem a l'edat mitjana. Mire, senyora Garcia, a mi el que m'indigna de veritat és vore com els pobles del costat han aconseguit autèntiques milionades per a fer passejos marítims, platges i altres obres al seu litoral, i nosaltres ens hem de conformar amb un parell de centenars de metres i una misèria si es comparen les inversions. El greuge és evident. Però nosaltres, contents, calladets, i a votar als de sempre. Això és lo caràcter benicarlando que ens ha portat tantes coses i que ens ha fet arribar on som ara. En aquest aspecte, és magnífica la portada, una metàfora en mans de l'alcalde més sompo i deslligat que hem tingut mai. Per suposat, que l'insigne Jaime Mundo mereixeria un comentari a banda, però també ha estat un dels artífex de la nostra situació actual.

A la pàgina cinc, la bomba del mes. No entenc de cap de les maneres com un comentari jocós d'un que ara mateix no és ningú ha produït tant d'enrenou. Per què anem a vore, senyora Garcia, en aquest moments qui és el senyor Barberà? Un candidat que va a una llista de número tres. Que el comentari no ha estat encertat? No, no ha estat. Però qui és el Pepè per a erigir-se en defensor del Crist de la Mar i de les tradicions locals? Ha d'anar a un ple de l'ajuntament una moció contra aquest senyor que ja ha demanat disculpes? Però que ens hem tornat bojós? Per què no posen el mateix interès el senyor Domingo i companyia en demanar coses per al nostre poble que se'ns estan anant? On està l'escola oficial d'idiomes? On està la comissaria de policia? On està la costa nord? On estan les reformes dels dos instituts públics que tenim al poble? On estan tantes i tantes coses que ens han promès i se n'han oblidat? Veu, senyora Garcia com tenia raó Karl Marx quan va dir que la religió és l'opi del poble? Veu amb quines coses els polítics volen canviar les nostres

prioritats? No ho puc suportar. Suposo que m'he guanyat l'infern i que em cremaré tota l'eternitat al foc de l'avern per les coses que dic. Però és ben cert que el nostre alcalde ha posat molt d'interès en les coses religioses, com ara en dedicar-li una gran plaça a un capellà perquè un dia li va vindre un accés místic al faristol de la parròquia de Sant Bertomeu i ho va prometre sense encomanar-se a ningú que no foren sants, clero i feligresos, que no és poc! I clar, com ho va prometre a un lloc tan sacrosant, no va tindre més remei que buscar-li un raconet al costat de les mongetes i així el nostre alcalde s'ha assegurat un seient a la cort celestial. Per suposat, tot això que acabo d'escriure no és més que una broma i no em crec res del que he posat.

La ressenya del llibre de Carles Lluch que ha fet San Abdón m'ha semblat perfecta, detallada, distreta i molt interessant. Suposo que tant com ho deu ser el llibre d'aquest col·laborador de la seua revista. Per això els vull donar l'enhorabona a tots dos, a l'autor del llibre i al de la ressenya bibliogràfica.

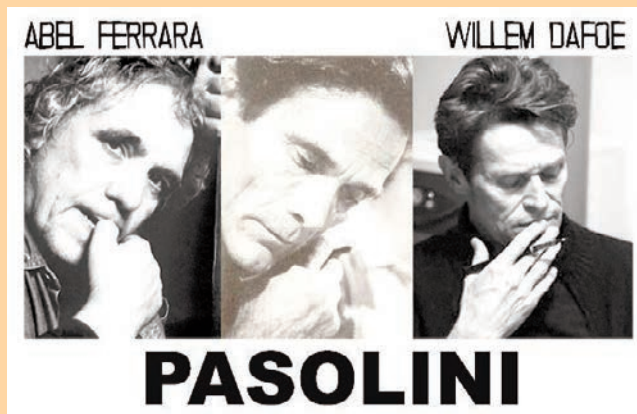
Ai, Ai! Eixes "plutges" hauran estat molt beneficioses per als aqüífers, però no per al diccionari ni per a la salut de la nostra llengua.

Pier Paolo Pasolini

text JOAN HERAS

Durant aquesta ja exhaurida Setmana Santa he tingut la sort d'anar al cine a veure una d'aquelles pel·lícules que no et deixa indiferent i que, a mesura que passen les hores i els dies, van agafant una força especial. Com un llevat que, a mida que reposa, va creixent. La cinta del director Abel Ferrara —diuen que un director d'aquells polèmics, que no deixa indiferent— ha fet sobre els darrers dies de la vida de Pasolini n'és un bon exemple. D'una manera serena, concreta, sense concessions a la filigrana o a allò superflu, els noranta minuts de ritme lent però precís són perfectament suficients per a pintar-nos el fresc de les últimes hores i de la manera d'entendre la vida d'un dels artistes de referència de la segona meitat del segle XX. D'una manera aparentment senzilla s'articulen en un relat perfectament coherent els moments essencials estrictament biogràfics —el retorn a la casa de la mare després de dies de viatge, els espaguetis esperats d'un amic cuiner, el brutal desenllaç de la seva vida—, els retalls de l'entrevista que li va fer el periodista F. Colombo just la tarda abans de morir, les referències a les seves pel·lícules, el paisatge de la ciutat que tant li va servir per pintar una realitat necessàriament polièdrica, l'inici i el final del que havia de ser la seva nova pel·lícula i unes músiques senzillament excel·lents.

La mort violenta, dramàtica, oberta a interpretacions diverses, representa un punt i final prematur i absurd de la vida d'un artista massa crític, massa personal, que incomodava massa a massa gent. Pasolini entén perfectament que a la vida tot és política, tot està enteranyinat de percepcions i interessos de poder —no només econòmic— i aquest convenciment l'arrossega a una visió profundament crítica de la societat, una societat que teòricament ha superat el feixisme però que no se n'adona que en moltes de les seves estructures s'hi està arrelant el germen del totalitarisme en forma de pensament únic, de consumisme desaforat, d'interès individual, de discriminació del diferent. Davant d'aquesta situació —que no interessa desemmascarar a tots aquells que toquen poder des de diverses perspectives, ja sigui l'Església o l'Estat en mans de la democràcia-cristiana o d'un Partit Comunista que ja comença a perfilar el que serà el famós pacte històric— l'intel·lectual ha de posar al servei de la societat les seves idees crítiques a la manera d'un martell que destrueixi tot el que es va definint com a homogeneïtzador, alienador, opressor. I en aquest escenari de revolta l'art hi juga un paper molt essencial, ja

Fronteres

sigui a la manera de Brecht —el teatre com a eina de conscienciació social— o ja sigui a la manera de la recerca de la individualitat, d'allò particular, de la manera pròpia de viure. No en va, Pasolini, va escriure bona part de la seva obra poètica en friülès —una llengua de Bolonya, una d'aquelles que els italians acostumen a

denominar dialectes— i va viure la seva homosexualitat amb obertura. En definitiva, Pasolini s'inscriu als anys setanta en aquell corrent de pensament de l'esquerra que vol trencar amb els totalitarismes de qualsevol tipus i vol defugir de les preteses solucions utòpiques que acaben legitimant noves formes de poder. L'Escola de Frankfurt, Foucault i, més a l'horitzó, Nietzsche, ressonen en les seves paraules.

La força de la pel·lícula, per a mi, es fa evident en diverses direccions. D'entrada, em desperta un interès per l'artista i per aprofundir en el seu coneixement. En segon lloc, em fa pensar en una època, en una manera d'entendre la vida i la política que em resulta molt familiar, suggerent, propera i necessària per entendre'ns una mica més i millor. En tercer lloc, necessito descobrir i retrobar les cançons que configuren la banda sonora —hi ha tresors, meravelles, que desconeixia, més enllà de la necessària referència a Bach. I, en fi, Pasolini m'ha fet retrobar aquelles sessions imprescindibles a la petita sala d'art i assaig on vam passar bones tardes de diumenge de la ja llunyana adolescència. Era un cine on feien sessions per a les escoles i allà, en sessions escolars o fora d'horari, ja pel nostre compte, ens vam deixar enlluernar per grans obres. De Pasolini recordo haver vist en aquest cinema de Terrassa el Decameró, els Contes de Canterbury i la duríssima Saló o els 120 dies de Sodoma, la seva darrera pel·lícula. El sexe, la religió, la fantasia, l'humor, la brutalitat, el feixisme, la violència sense límits, la innocència, els paradisos perduts, la necessitat de la llibertat i la força de la vida esclataven en aquelles cintes que, com ara m'ha passat amb la pel·lícula que parla d'ell, no et deixaven indiferent.

Gràcies per aquesta pel·lícula. Quin homenatge més esplèndid es pot retre a un artista que parlar d'ell en una pel·lícula que ens commogui, que ens faci pensar, que ens desperti les ganes de saber-ne més i de conèixer-lo millor? L'art és un instrument de revolta, una eina que no ens ha de deixar caure en l'endormiscament ideològic i que ens empeny cap a una manera de sentir, de viure i de veure el món inevitablement i meravellosament personal.

PRESENTACIÓ ESCOLA I EQUIP UNIÓ CICLISTA BENICARLÓ 2015

text GREGORIO SEGARRA

En l'incomparable marc del Parador de Turisme va presentar la Unió Ciclista Benicarló als components de la seua escola de ciclisme base, patrocinada una temporada més per Electro Hiper Europa, i a l'equip de BTT. Els alumnes de l'escola per a enguany són 9: Raúl García Calvet (Infantil 21 any); Sara Grañana Sorlí (Infantil 2n any); Marc Arnau Balaguer (Infantil 2n any); Marcos Alonso Samper (Aleví 2n any); David Giner Arín (Aleví 1r any); Andrea Grañana Sorlí (Principiant 2n any); Daniela Grañana Sorlí (Principiant 2n any); Iván Albiol Giner (Principiant 1n any) i Óscar Albiol Giner (Promesa 1n any).

Cal destacar l'excel·lent temporada realitzada pels components de l'escola en la passada temporada, en la qual van aconseguir campionats provincials: Raúl García, Sara

Grañana i Daniela Grañana, que va ser també Campiona Autònoma. Andrea Grañana i Marcos Alonso, per la seua banda, van aconseguir sengles sub-campionats.

Es components de l'equip BTT Nolo Biker-O.C Benicarló està compost per: Manuel Julve, Óscar Bover, David Cabrera, David Itarte, David Roda, David Ferreres, Àlex Marrasé, Rubén Albiol, Raúl Molina, Rafa Delshorts, Isaac Àvila i Domingo Pellicer.

A destacar el Campionat d'Espanya de la seua categoria aconseguït la passada temporada per Manuel Julve i el Campionat de Catalunya aconseguït per Àlex Marrasé.

Aquesta temporada l'equip participa en les següents competicions: Circuit Muntanyés de Castelló, Challenge de les Terres de l'Ebre, Open Comunitat Valenciana, XC Marató i Campionats Autònoms Nacionals.

Ciclisme: Isabel Balaguer, guanyadora en la primera prova de la Copa Manruba

text VICENT FERRER

En la Copa Miguel Manruba de cadets, celebrada el dissabte amb la contrarellotge a Borriana, i el diumenge en línia a la Vall d'Uixó, va participar la ciclista benicarlanda Isabel Balaguer que va finalitzar com a primera fèmina.

Tennis: Iratxe Serrat finalista de l'Open València de joves promeses

text VICENT FERRER

El cap de setmana passat Iratxe Serrat arribava a la final del prestigiós Open València joves promeses, un dels millors circuits infantils a nivell nacional, junt al Rafa Nadal, i on es disputa el màster nacional i també es juga l'Open 500 de València.

Iratxe va disputar tots els partits previs a la final demostrant el seu gran nivell de tennis i les grans opcions que té de ser una de les millors raquetes femenines de la seua categoria a nivell nacional, però en la final es va veure superada per la valenciana, Laura Costa, que realitzà un excel·lent torneig, que ho el va guanyar sense cedir cap set.

La 42a Ronda Ciclista al Maestrat serà el Campionat Autonòmic de la CV, Elite i Sub-23

text VICENT FERRER

Enguany a la Ronda Ciclista al Maestrat veurem en acció als millors ciclistes de la Comunitat Valenciana, al costat d'altres equips de la geografia nacional, en decretar la Federació Valenciana que la XLII edició siga, alhora, el Campionat Autonòmic per a les categories Elite i Sub-23, tal com va confirmar el secretari de la Unió Ciclista, organitzadora de la carrera, Manuel Giner.

La carrera es disputarà el dissabte 6 de juny, data triada per la Federació, en un circuit que recorrerà íntegrament per carreteres de la comarca del Baix Maestrat. L'eixida neutralitzada es donarà a les 15,30 hores, des de la Plaça de la Constitució cap a la carretera a Sant Mateu, on el director de carrera donarà l'eixida llançada. La meta estarà instal·lada al Passeig Marítim, davant el Col·legi Marquès de Benicarló, en una recta de 600 metres.

EL CLÁSICO COMARCAL

text i foto VICENT T. PERIS

Quin goig que feia el camp de futbol diumenge passat. Tirant pel cap baix hi devia haver prop de mil persones, de les quals més del noranta-nou per cent eren del Benicarló i la resta seguidors del Vinaròs. Els nostres veïns no fan com nosaltres que anem a deixar-nos els diners allà quan juguem; tenen ben clar que a «l'enemic» (que es veu que som els benicarlandos) ni cinc. Al mig del terreny més de cinquanta xiquets vestits amb els colors del CDB esperaven amb una monumental bandera els nostres futbolistes per retratar-se amb ells. Quin goig, insisteixo. Els dos equips van sortir alhora acompanyant la tripleta arbitral. No m'agraden aquestes sortides. Ací no som ni violents ni agressius ni peguem a ningú, però sí que ens agrada escridassar els rivals, més que siga per desfogar-nos una mica i així després poder rebre els nostres amb crits d'eufòria i ànims.

Entre els diners de la taquilla i els de la rifa del pernil es va treure suficient com per pagar els àrbitres de quatre o cinc partits. I sense comptar el que deguera entrar al calaix de la cantina. Tot per només cinc euros l'entrada.

El partit no es va presentar inicialment tan plàcid com era previsible atesa la diferència de potencial que hi ha entre els dos equips. El Benicarló ben conjuntat i el Vinaròs en fase de poder ser-ne onze cada diumenge. Molt de joc al mig del camp i, per què no dir-ho, més intensitat en les escomeses forasteres. Prompte ens vam apoderar però del cotarro. Durant el primer temps vam llençar set o vuit còrners, vam tirar una pilota al pal i fins i tot Marcos Cano -qui havia de ser si no?- va materialitzar un claríssim penal que l'àrbitre haguera hagut de sancionar amb la corresponent expulsió del defensa infractor. Ja sabem com són els àrbitres. Ja dic, una primera part dominada de cap a peus per un Benicarló superior en qualitat que no no en empena.

Durant el descans vaig comprovar que no m'havia tocat el

pernil. Ho comprenc, n'érem tants que era molt difícil. Dubto que al camp del Vinaròs, ni fins i tot quan tenien aquell equip de postín i anaven primers destacats feren entrades amb tant de públic. Han manipulat la competició aquests vinarossencs amb la martingala aqueixa de salvar la categoria amb uns jugadors i ara treure uns bons xiquets de la casa per donar la cara. Fa lleig això i diu molt poc de l'entitat. Hi estem acostumats. Sempre els han afavorit totes les reestructuracions de categories que hi ha hagut fins a l'extrem que un any quedant els tretzens classificats van pujar a segona b (jugant en un camp que semblava un capseta de mistos, però a segona b). En altres ocasions, les reestructuracions els van permetre salvar la categoria i quedar-se a tercera o a preferent havent fet tots els mèrits del món per descendir. I això que van estar més de deu anys sense futbol oficial. El que diuen que el seu club es va fundar el 1920 no és cert, sinó que no va ser fins a mitjan dels seixanta que no van competir en cap categoria coneguda. Aquestes coses convé que queden clares perquè diràs que hi ha que es pense qui sap què i no, les coses com siguen. El que deia, que amb tanta gent com hi havia, no em podia tocar el pernil.

A la segona part el CDB va intentar de totes les maneres possibles marcar el segon. Una altra vegada els vam ablair a còrners i a atacs que morien o bé a la vora de l'àrea gran o bé fora. Guillem Ripollés, restablert de la seua lesió, va tindre dos ocasions claríssimes de fer gol. El porter vinarossenc va aturar -no sé si amb la cara- una preciosa i precisa jugada de Marcos Cano. Res, no va haver manera de manejar el nostre marcador. Mereixiem, diguen el que diguen, un resultat millor que reflectira la realitat del que va passar sobre el terreny de joc.

Per cert, una anècdota. Mentre el Benicarló feia totes aquestes coses, durant aquest interin que es diu, el Vinaròs va aprofitar per xutar dos vegades a porta i marcar dos gols i endur-se tres punts immerescuts. Quina ràbia!

ELS CATARRRES PRESENTARAN NOU DISC A MORELLA

text i foto REDACCI

Morella acull en primícia el dia 30 d'abril la tercera data de presentació del nou disc de Els Catarres: Big Bang. El concert tindrà lloc a l'Espai Firal de la vila, posant de relleu la potencialitat cultural de la comarca.

Els amants de la bona música estan d'enhorabona. Al mes d'abril, Morella serà l'escenari de presentació del 3er disc d'estudi d'Els Catarres, que tornen a la vila amb una estimable deferència pel públic de les comarques de Castelló.

El nou disc estarà editat per Música Global, i es presentarà al mes de març, després d'un any d'aturada de l'activitat del grup dalt dels escenaris. En peu de guerra és l'avançament en format vídeo d'aquest treball.

Aquesta presentació serà un dels events destacats de la programació cultural de Morella, així com de la Comarca d'Els Ports, que enguany promet ser centre de diversitat de propostes culturals d'alt contingut.

Amb només dos discos i un EP, Els Catarres s'han convertit un dels grups més importants i seguits de Catalunya, amb 90.000 fans al Facebook, més d'un quart de milió de descàrregues i 30.000 discos venuts. La seva marca personal és ben coneguda: Sonoritat acústica, a mig camí del folk i el pop, combinada amb ritmes ballables i desplegada a l'escenari amb una energia i alegria que els fa únics. Amb el seu anterior treball, Postals, van obtenir els guardons més prestigiosos de la música nacional: Premi al Disc Català de Ràdio 4, 5 Premis Enderrock (millor artista, disc, cançó, lletra i portada) i Premi ARC de la indústria del directe a la millor gira. Més de 120 concerts en poc més d'un any, amb presentacions a Madrid, Euskadi, Galícia, Aragó i Castella, a més d'iniciar el seu camí internacional amb una desena d'actuacions a França.

Els catalans estaran acompanyats d'Égalité banda revelació de Castelló al 2014, els qui presentaran també el seu primer disc Surt el Sol (Autoeditat), disc valorat pels lectors de la Revista Tres Deu com un dels millors de l'any.

A més, el concert comptarà amb el guanyador del 1er concurs de

**PRESENTACIÓ DISC ELS CATARRRES
30 D'ABRIL A MORELLA**

ELS CATARRRES

ÉGALITÉ

**GUANYADOR DEL CONCURS
1ER ROCK EN BENA**

+ ESCALA & CORDA DJ SET

RECINTE FIRAL DE MORELLA | APERTURA DE PORTES: 22:30
PREU: PROMOCIÓ 9€ i 12€, VENDA ON-LINE MORELLAEVENTOS.COM

PRODUEIX:

pro21cultural.com

COL-LABORA:

Rock En Bena (que es celebra aquests mesos a Castelló), i un final de festa apoteòsic comandat pel duet de la Marina Escala & Corda Djs.

Les entrades estaran a la venda a un preu promocional de 9 € a partir del 3 de febrer a la web www.morellaeventos.com. Recordeu que l'aforament és limitat!!

La Veu sorteja una entrada doble entre tots aquells que compartisquen la publicació sobre el concert dels Catarres a Morella des del facebook de La Veu de Benicarló.

El nom del guanyador es publicarà al facebook de La Veu de Benicarló i podrà retirar les entrades el dia del concert, a la taquilla directament donant el seu nom i presentant un document acreditatiu.

CORRUPCIÓ NOSTRA 1 / EL CAS BRUGAL

text J. GUILLEM

Vivim en un país on discutim totes i cadascuna de les senyes d'identitat: el blau, el roig, el negre i la mare què ens ha parit. Estem instal·lats en tal paranoia que fins i tot hem creat un Observatori de Valenciania per a decidir què és ser un bon valencià. Malgrat això hi ha un símbol que ens posa d'acord i que ningú discuteix a l'hora de definir-nos com a valencians: la corrupció. El Bigotes, el Francisco, el Blasco, el Cotino, el Don Vito, Don Carlos i la Milagrosa (espectacular nom!) ens han confeccionat un vestit on tots ens reconeixem. Dins i fora tothom accepta que si una cosa ens diferencia no és el blau de la senyera sinó el robatori, el furt, la degeneració i la depravació d'uns governants caracteritzats per una misèria moral que ha convertit les pel·lícules de Berlanga en paròdia infantil. Per això, amb la col·laboració de La Veu, hem cregut adient dedicar-los unes setmanes per tal de recordar eixos moments amb què el nostre poble ha contribuït a fer gran la cultura universal. Avui, el cas Brugal.

No esperen vostès un resum intel·ligible de l'assumpte. Res més complicat que entendre la teranyina global del cas Brugal: especulació urbanística, tràfic d'influències, polítics untats i funcionaris subornats, residus urbans a l'estil Gomorra, una multinacional sueca que vol fer negoci en un país tèrbol, un club de futbol i dos personatges que s'haurien d'incloure dins la Llei de Senyes d'Identitat. El primer és la versió pàtria del Rei Mides "Àngel Fenoll". Convertia en or la merda del Baix Segura. El segon és el de la fotografia, l'empresari "Enrique Ortiz". Aquest senyor va ser propietari del 70%

dels terrenys urbanitzables de la ciutat d'Alacant, ha sigut artífex i beneficiari d'eixe gran bunyol que és Terra Mítica, és el màxim accionista de l'Hèrcules C.F. i, al llarg d'aquest any 2015, un de cada cinc euros que es gastarà l'Ajuntament d'Alacant anirà a parar a alguna de les seues empreses.

Què els pareix el pardal? La instantània li la van fer el cap d'any del 2008 que va celebrar a Andorra junt a la recent nomenada alcaldessa d'Alacant Sonia Castedo (Partit Popular). En lloc d'anar a comprar sucre i Toblerones van muntar-se una festa de disfresses. El Sr. Ortiz, aparegué vestit de bussejador, necessitat d'una màscara per a protegir-se d'un entorn viciat i pútrid. I la senyora Castedo, de què es degué disfressar? No ens ho va voler dir, igual que Sant Pere va negar l'amistat amb Ortiz. A mi m'agrada pensar que ella és la que fa la fotografia i ell li diu: "Que necesito que me des cariño, que no me das carino".

ANY OVIDI MONTLLOR
(1995-2015)

CONCERT HOMENATGE
GRÀCIES, OVIDI

"De part dels bons fins a la mort..."

ARTURO GAYA, QUICO EL CELIO
amb PACO PRIETO i KIKE PELLICER

Cantem a l'Ovidi perquè necessitem poesia... Amb humilitat,
amb ironia i amb una petita mescla de mala llet i tendresa.
Així ho hem après i així ho volem transmetre.

DISSABTE 18 D'ABRIL

A LES 22:30

SALA D'ACTES IES JOAN COROMINES
BENICARLÓ

Organitzen
ASSOCIACIÓ CULTURAL ALAMBOR

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

Col·laboren

